

Art. 18. Rada Ministrów określa w drodze rozporządzenia:

- 1) zasady wykonywania dostaw obowiązkowych w poszczególnych rodzajach zwierząt rzeźnych,
- 2) zasady przeliczania poszczególnych rodzajów i klas zwierząt rzeźnych na trzodę chlewną (zamienniki),
- 3) artykuły rolne, jakie mogą być przyjmowane zamiast trzody chlewnej, oraz normy zamiany,
- 4) zasady zaliczania zwierząt hodowlanych i użytkowych na poczet obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych,
- 5) zwierzęta rzeźne, które z uwagi na ich stan i wagę nie mogą być przyjmowane na poczet dostaw obowiązkowych,
- 6) zasady wykonywania łącznej dostawy przez kilku zobowiązanych,
- 7) zasady tworzenia funduszu nagród na cele premiovania akcji obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych i przyznawania nagród.

Art. 19. Gospodarstwa rolne obowiązane są do wykonania obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 30 listopada danego roku.

Art. 20. Zobowiązany powinien dostarczyć zwierzęta rzeźne na koszt własny do punktu skupu.

Art. 21. 1. Za zwierzęta rzeźne, dostarczone w ramach dostaw obowiązkowych, wypłaca się dostawcy należność w gotówce, obliczoną według cen ustalonych dla dostaw obowiązkowych.

2. Za trzodę chlewną, dostarczoną w ramach dostaw obowiązkowych w ustalonych terminach, przysługuje premia gotówkowa; wysokość premii w stosunku procentowym do obowiązującej ceny określa Rada Ministrów.

Art. 22. W razie niewykonania obowiązku dostaw zwierząt rzeźnych w ustalonym terminie nie wykonana część dostawy może być podwyższona w granicach do 10%.

Art. 23. Nie wykonane dostawy obowiązkowe zwierząt rzeźnych podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu przymusowym w administracji.

R o z d z i a ł 3.

Przepisy karne.

Art. 24. 1. Kto nie wykonywa ciążącego na nim obowiązku dostaw zwierząt rzeźnych

— podlega karze grzywny do 3.000 zł.

2. Orzekanie następuje w trybie postępowania karno-administracyjnego.

3. Kierownik państwowego gospodarstwa rolnego, podległego Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych, dopuszczający się wykroczenia, o którym mowa w ust. 1,

— podlega karze pieniężnej do 1.000 zł, a o ile czyn jego zawiera znamiona przestępstwa, określonego w art. 25 — podlega karze w tym artykule przewidzianej.

4. Karę pieniężną (ust. 3) nakłada wojewódzki pełnomocnik Ministerstwa Skupu.

5. Minister Skupu w porozumieniu z Ministrem Państwowych Gospodarstw Rolnych określi tryb postępowania przy nakładaniu kary pieniężnej (ust. 3).

Art. 25. Kto złośliwie uchyła się od wykonania obowiązku dostaw zwierząt rzeźnych, utrudnia lub udaremnia wykonanie tego obowiązku przez inne osoby, albo publicznie nawołuje do uchylania się od tego obowiązku

— podlega karze więzienia do lat trzech lub aresztu.

R o z d z i a ł 4.

Przepisy końcowe.

Art. 26. 1. Traci moc ustawa z dnia 15 lutego 1952 r. o obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych (Dz. U. Nr 8, poz. 46, Nr 29, poz. 195 i Nr 48, poz. 318).

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze zachowują moc do czasu wydania nowych na podstawie niniejszego dekretu, o ile nie są z nim sprzeczne.

Art. 27. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skupu i innym zainteresowanym ministrom.

Art. 28. Dekret wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1954 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

245

DEKRET

z dnia 1 grudnia 1953 r.

o obowiązkowych dostawach mleka.

W celu

- zabezpieczenia stałego i równomiernego zaopatrzenia ludności miast w mleko i jego przetwory,
- stworzenia korzystnych warunków zbytu produkcji mleka po stałych i opłacalnych cenach,
- popierania dalszego rozwoju hodowli bydła rogatego w gospodarstwach małopolskich i średniorolnych chłopów,
- sprawiedliwego ustalenia dostaw mleka, oddziałującego na planowe i równomierne nasilenie produkcji,

stanowi się, co następuje:

R o z d z i a ł 1.

Przepisy ogólne.

Art. 1. Gospodarstwa rolne oraz mleczarskie w miastach obowiązane są do dostaw mleka według zasad określonych w dekreście.

Art. 2. Obowiązkiem dostaw mleka objęte są:

- 1) indywidualne gospodarstwa rolne,
- 2) indywidualne gospodarstwa mleczarskie w miastach,
- 3) działki przyzagrodowe członków spółdzielni produkcyjnych,
- 4) spółdzielnie produkcyjne,

- 5) państwowe gospodarstwa rolne, podległe Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych,
- 6) pozostałe gospodarstwa rolne, należące do instytucji państwowych, spółdzielczych i społecznych.

Art. 3. Rada Ministrów ustala na każdy rok państwowy plan obowiązkowych dostaw mleka.

Art. 4. W ramach państwowego planu Minister Skupu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego planuje i nadzoruje wykonanie obowiązkowych dostaw mleka.

Art. 5. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia określa jednostki gospodarcze powołane do skupu mleka.

R o z d z i a ł 2.

Obowiązek dostaw mleka.

Art. 6. 1. Obowiązek dostaw mleka ciąży na osobach fizycznych i prawnych, będących właścicielami lub posiadaczami:

- a) gospodarstw rolnych,
 - b) gospodarstw mleczarskich w miastach,
- oraz na masach spadkowych, w skład których wchodzi gospodarstwa wymienione w pkt a) i b).

2. Jeżeli na gospodarstwie zostało ustanowione prawo użytkowania lub też gospodarstwo oddane jest w dzierżawę, obowiązek dostaw ciąży na użytkowniku lub dzierżawcy.

Art. 7. 1. Za gospodarstwo rolne uważa się takie gospodarstwo, którego ogólny obszar gruntów położonych w jednym powiecie stanowi własność albo jest w posiadaniu, użytkowaniu lub dzierżawie:

- 1) jednej osoby fizycznej lub prawnej bądź
 - 2) dwóch lub więcej osób fizycznych lub prawnych, które prowadzą na nich wspólną gospodarkę.
2. Za wspólną gospodarkę uważa się gospodarkę rolną, której sposób prowadzenia wskazuje na to, że stanowi ona jedną całość gospodarczą, w szczególności wskutek dokonywania wspólnych zbiorów oraz zaspokajania wspólnych potrzeb z przychodów osiągniętych z gospodarstwa jako całości.

3. Za gospodarstwo mleczarskie uważa się gospodarstwo położone w mieście, a prowadzące chów krów dojnych dla produkcji i sprzedaży mleka.

Art. 8. Obowiązek dostaw mleka rozpoczyna się z chwilą objęcia w posiadanie gospodarstwa (art. 6 ust. 1) lub ustania okoliczności faktycznych uzasadniających zwolnienie od obowiązku dostawy i kończy się z chwilą ustania posiadania gospodarstwa lub powstania okoliczności faktycznych uzasadniających zwolnienie od obowiązku dostawy.

Art. 9. 1. Podstawą ustalania wysokości obowiązkowych dostaw mleka przez gospodarstwa rolne jest obszar użytków rolnych, wyrażony w hektarach fizycznych.

2. Użytkami rolnymi w rozumieniu niniejszego dekretu są:

- 1) grunty orne,
- 2) łąki,
- 3) pastwiska, z wyjątkiem gromadzkich,
- 4) ogrody i sady.

3. Podstawą ustalania wysokości obowiązkowych dostaw mleka przez gospodarstwa mleczarskie i działki przyzagrodowe członków spółdzielni produkcyjnych jest ilość posiadanych krów.

Art. 10. 1. Wysokość obowiązkowych dostaw, przypadająca z jednego hektara użytków rolnych w gospodarstwach rolnych w poszczególnych powiatach lub na krowę w gospodarstwach mleczarskich i działkach przyzagrodowych członków spółdzielni produkcyjnych (normy), ustala się w litrach mleka krowiego.

2. Rada Ministrów określa w drodze rozporządzenia:

- 1) normy (ust. 1) oraz zasady obliczania obowiązkowych dostaw mleka przez gospodarstwa rolne i mleczarskie,
- 2) zasady ustalania terminów obowiązkowych dostaw mleka,
- 3) właściwość organów oraz tryb postępowania w sprawach obowiązkowych dostaw mleka.

Art. 11. Wysokość obowiązkowych dostaw mleka przez państwowe gospodarstwa rolne, podległe Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych, określa się zgodnie z planem gospodarczym Ministerstwa Państwowych Gospodarstw Rolnych.

Art. 12. Od obowiązku dostaw mleka zwolnione są gospodarstwa rolne:

- 1) o obszarze użytków rolnych nie przekraczającym 1 ha,
- 2) o obszarze użytków rolnych nie przekraczającym 2 ha, jeżeli:
 - a) posiadacz gospodarstwa ma powyżej 60 lat i w gospodarstwie nie ma członków rodziny w wieku ponad 14 lat, zdolnych do pracy,
 - b) posiadacz gospodarstwa albo członek jego rodziny pracujący w tym gospodarstwie odbywa zasadniczą służbę wojskową i w gospodarstwie nie ma, oprócz jednej osoby, członków rodziny w wieku ponad 14 lat, zdolnych do pracy,
 - c) posiadacz gospodarstwa ma na utrzymaniu troje lub więcej dzieci poniżej 14 lat,
- 3) należące do tuczarń okręgowych zakładów tuczu przemysłowego, do oddziałów zaopatrzenia robotniczego, szpitali, sanatoriów, szkół państwowych oraz zakładów opiekuńczych i wychowawczych.

Art. 13. Od obowiązku dostaw mleka zwolnione są gospodarstwa mleczarskie (gospodarstwa położone w mieście i prowadzące chów krów dojnych dla produkcji i sprzedaży mleka) posiadające tylko jedną krowę.

Art. 14. 1. Odłogi i inne nie zagospodarowane użytki rolne, przydzielone do zagospodarowania indywidualnym gospodarstwom rolnym, zwolnione są od obowiązku dostaw mleka na okres pierwszych trzech lat użytkowania.

2. Odłogi i inne nie zagospodarowane użytki rolne, przekazane do użytkowania spółdzielniom produkcyjnym, zwolnione są od obowiązku dostaw mleka na okres pierwszych trzech lat użytkowania.

Art. 15. Gospodarstwom, których grunty orne, łąki lub pastwiska V i VI klasy stanowią co najmniej 30% ogólnego obszaru użytków rolnych, obniża się wysokość obowiązkowych dostaw przypadających z gruntów V i VI klasy:

- 1) o 20% — o ile grunty orne, łąki lub pastwiska V i VI klasy stanowią od 30 do 40% ogólnego obszaru użytków rolnych,
- 2) o 30% — o ile grunty orne, łąki lub pastwiska V i VI klasy stanowią powyżej 40 do 50% ogólnego obszaru użytków rolnych,
- 3) o 40% — o ile grunty orne, łąki lub pastwiska V i VI klasy stanowią powyżej 50% ogólnego obszaru użytków rolnych.

Art. 16. Gospodarstwo może być częściowo lub całkowicie zwolnione od obowiązku dostaw mleka, jeżeli na skutek nadzwyczajnych okoliczności jego zdolność produkcyjna została w takim stopniu zmniejszona, że zobowiązany nie może wykonać obowiązku dostaw.

Art. 17. Upoważnia się Radę Ministrów do udzielania w drodze rozporządzenia zwolnień od obowiązku dostaw mleka lub przyznawania obniżen w granicach do 50% w poszczególnych latach dla wszystkich lub niektórych grup gospodarstw rolnych w całym państwie lub na poszczególnych jego obszarach.

Art. 18. Rada Ministrów określa w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe zasady oraz tryb częściowego lub całkowitego zwolnienia od obowiązku dostaw mleka i przyznawania obniżen,
- 2) produkty rolne i hodowlane, jakie mogą być przyjmowane zamiast mleka, objętego obowiązkiem dostaw, oraz normy zamiany.

Art. 19. Rada Ministrów określa w drodze rozporządzenia zasady tworzenia funduszu nagród na cele premiowania akcji obowiązkowych dostaw mleka i przyznawania nagród.

Art. 20. Gospodarstwa rolne i mleczarskie obowiązane są do wykonania obowiązkowych dostaw mleka w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Art. 21. 1. Zobowiązany powinien dostarczyć mleko do najbliższego punktu skupu na koszt własny i we własnym naczyniu.

2. Dostarczane mleko powinno odpowiadać określonym normom jakościowym (standardom).

Art. 22. Za mleko dostarczone w ramach dostaw obowiązkowych wypłaca się dostawcy należność w gotówce, obliczoną według obowiązujących cen.

Art. 23. Nie wykonane dostawy obowiązkowe mleka podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu przymusowym w administracji.

R o z d z i a ł 3.

Przepisy karne.

Art. 24. 1. Kto nie wykonywa ciążącego na nim obowiązku dostaw mleka w ustalonych terminach miesięcznych lub obniża jakość dostarczonego mleka

— podlega karze grzywny do 3.000 zł.

2. Orzekanie następuje w trybie postępowania karno-administracyjnego.

3. Kierownik państwowego gospodarstwa rolnego, podległego Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych, dopuszczający się wykroczenia, o którym mowa w ust. 1,

— podlega karze pieniężnej do 1.000 zł, a o ile czyn jego zawiera znamiona przestępstwa określonego w art. 25

— podlega karze w tym artykule przewidzianej.

4. Karę pieniężną (ust. 3) nakłada wojewódzki pełnomocnik Ministerstwa Skupu.

5. Minister Skupu w porozumieniu z Ministrem Państwowych Gospodarstw Rolnych określi tryb postępowania przy nakładaniu kary pieniężnej (ust. 3).

Art. 25. Kto złośliwie uchyla się od wykonania obowiązku dostaw mleka, utrudnia lub udaremnia wykonanie tego obowiązku przez inne osoby albo publicznie nawołuje do uchylenia się od tego obowiązku

— podlega karze więzienia do lat trzech lub aresztu.

R o z d z i a ł 4.

Przepisy końcowe.

Art. 26. 1. Traci moc dekret z dnia 24 kwietnia 1952 r. o obowiązkowych dostawach mleka (Dz. U. Nr 22, poz. 142 i Nr 51, poz. 335).

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze zachowują moc do czasu wydania nowych na podstawie niniejszego dekretu, o ile nie są z nim sprzeczne.

Art. 27. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skupu i innym zainteresowanym ministrom.

Art. 28. Dekret wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1954 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 listopada 1953 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

Na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. z 1932 r. Nr 105, poz. 879) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 14, poz. 90) wprowadza się zmianę następującą: